

Toto rozhodnutí nabylo právní moci:

výrok I. - IV. dne 16.12.2016

výrok dne

a je vykonatelné dnem 3.1.2014

V Praze

dne 3.1.-05-2017

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudce Mgr. Markétou Jiráskovou ve věci žalobce Mgr. I. Z., narozeného [redacted] bytem [redacted] zastoupeného Mgr. Janou Lammelovou, a [redacted] se sídlem Horní náměstí 365/7, 779 00 Olomouc, proti žalované České republice – Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, IČO 697 97 111, se sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2, o zaplacení 5,633.942,- Kč s příslušenstvím České republiky – Ministerstva spravedlnosti; IČO 000 25 429, se sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2, zastoupené Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, IČO 697 97 111, se sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2, takto:

- I. Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobci 163.500,- Kč se 7,05 % úrokem z prodlení p.a. z této částky od 28. 5. 2013 do zaplacení, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Ve zbývající části, kterou se žalobce po žalované domáhá zaplacení 5,470.442,- Kč se 7,05 % úrokem z prodlení p.a. z této částky od 28. 5. 2013 do zaplacení, se žaloba **zamítá**.
- III. Žalobce je **povinen** zaplatit České republice – Obvodnímu soudu pro Prahu 2 na náhradě nákladů řízení 3.278,34 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Žalobce je **povinen** zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení 2.700,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Opravila
31-05-2017

Odůvodnění:

Žalobce se svou žalobou nejprve domáhal, aby žalované byla uložena povinnost zaplatit žalobci 6,227.915,- Kč se 7,05 % úrokem z prodlení od 28. 5. 2013 do zaplacení s odůvodněním, že proti němu jako [REDAKCE] bylo usnesením státního zástupce [REDAKCE] ze dne 9. 2. 2007 zahájeno trestní stíhání pro podezření ze spáchání trestných činů zneužití pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) trestního zákona a nadržování podle § 166 odst. 1 trestního zákona. Proti tomuto usnesení podal žalobce stížnost, ta byla zamítnuta. Dne 11. 2. 2007 byl žalobce policejními orgány zadržen a téhož dne byl vzat do vazby, a to usnesením Okresního soudu v Olomouci ze dne [REDAKCE] sp. zn. [REDAKCE]. Z vazby byl propuštěn dne [REDAKCE], strávil tam tedy 30 dní. V důsledku zahájení trestního stíhání byl žalobce ke dni 16. 2. 2007 propuštěn [REDAKCE]. Dne 14. 12. 2007 byla podána obžaloba ke Krajskému soudu v Brně. Trestní věc týkající se žalobce byla vyloučena a postoupena Okresnímu soudu v Olomouci usnesením ze dne 16. 4. 2008. Rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 23. 4. 2010, č.j. [REDAKCE] byl žalobce uznán vinným. Na základě odvolání zrušil Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci dne 23. 4. 2010 rozsudek soudu prvního stupně a věc mu vrátil k novému projednání. Rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 16. 2. 2012, č.j. [REDAKCE] byl žalobce obžaloby zproštěn podle § 226 písm. b) trestního řádu. Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci dne 26. 9. 2012 následně rozhodl rozsudkem pod č.j. [REDAKCE] tak, že rozsudek soudu prvního stupně zrušil a rozhodl, že se žalobce obžaloby zprošťuje podle § 226 písm. a) trestního řádu. V důsledku nesprávného úředního postupu a vydání nezákonného rozhodnutí byla žalobci způsobena majetková a nemajetková újma. Žalobce požaduje náhradu škody, a to ušlý zisk, neboť k jeho propuštění [REDAKCE] došlo v důsledku nezákonného trestního stíhání. Jeho měsíční výdělek před trestním stíháním činil [REDAKCE]- Kč, do pravomocného skončení řízení (včetně celého měsíce září 2012) požaduje na ušlé mzdy zaplatit [REDAKCE]- Kč a od [REDAKCE] do [REDAKCE] požaduje na ušlé mzdy zaplatit [REDAKCE]- Kč. Za dobu strávenou ve vazbě, tj. od [REDAKCE] do [REDAKCE] požaduje žalobce přiměřené zadostiučinění ve výši 90.000,- Kč, tedy 3.000,- Kč za den. Žalobci byla dále způsobena nemajetková újma nesprávným úředním postupem spočívajícím v nepřiměřené délce trestního řízení, které trvalo téměř 6 let. Věc nebyla nijak složitá, žalobce žádné průtahy nezavinil, vliv na délku řízení měla zejména skutečnost, že orgány činné v trestním řízení neprovedly důkazy, které žalobce navrhoval již v rámci přípravného řízení. Žalobce požaduje 99.000,- Kč, a to za každý započatý měsíc po dobu prvních dvou let částku 900,- Kč, poté za každý započatý měsíc částku 1.800,- Kč (24 x 900,- Kč, 43 x 1.800,- Kč). Rovněž v důsledku nezákonného trestního stíhání byla žalobci způsobena značná imateriální újma. Žalobce pracoval u [REDAKCE] své pracovní povinnosti vždy řádně plnil a byl opakovaně oceňován. [REDAKCE] byl propuštěn, a to v době, kdy byl ve vazbě, aniž by dostal možnost se před svým zaměstnavatelem obhájit. Při hledání jiného zaměstnání byl žalobce silně limitován, nakonec musel vykonávat místo [REDAKCE], aby alespoň nějakým způsobem zajistil svou rodinu. V místě svého bydliště, v obci [REDAKCE], působil před zahájením trestního stíhání jako [REDAKCE] a jako [REDAKCE]. Založil a

vedl oddíl [REDAKCE] pro juniory. Těchto činností byl nucen zanechat, ale i po propuštění z vazby a zproštění obžaloby na něj většina jeho spoluobčanů hledí s nedůvěrou. Jeho kauza byla medializována, zejména na regionální úrovni. Trestním stíháním došlo k narušení vztahů se širší rodinou, tyto vztahy se dosud zcela neobnovily. Se žalobcem se přestali stýkat i jeho kamarádi. Trestním stíháním trpěla i rodina žalobce. Dcera, která v té době navštěvovala základní školu, musela vyhledat pomoc psychologa, stejně tak i manželka žalobce. Ta potřebuje odbornou pomoc dodnes, neboť dosud trpí [REDAKCE]. Trestní řízení bylo stresující i pro matku žalobce, kterou po jeho zadržení postihla mozková mrtvice, po odsouzení žalobce zemřela na srdeční selhání. Žalobce trpěl depresemi, obavami z budoucnosti a stavy totální beznaděje. Nejhorší tragédií, která žalobce v důsledku trestního stíhání postihla, byla [REDAKCE] který neunesl dlouhotrvající trestní stíhání žalobce, tlak médií, odklon rodiny a přátel. Žalobce požaduje částku ve výši 2,720.000,- Kč, přičemž vychází z částky 40.000,- Kč za každý započatý měsíc trestního stíhání, dále požaduje částku 480.000,- Kč za ztrátu [REDAKCE] a částku 480.000,- Kč za ztrátu [REDAKCE].

Žalovaná se k žalobě vyjádřila tak, že v ní uplatněné nároky neuznává. Učinila nespornou skutečnost, že u ní žalobce dne 27. 11. 2012 uplatnil nárok na náhradu ušlého zisku ve výši 2,605.540,- Kč a přiměřeného zadostiučinění ve výši 3,869.000,- Kč za nesprávný úřední postup a nezákonná rozhodnutí v citovaném trestním řízení. Jako náhradu nemajetkové újmy za vykonanou vazbu požadoval žalobce částku 90.000,- Kč, za nezákonné trestní stíhání 3,680.000,- Kč a za nesprávný úřední postup 99.000,- Kč. Žalovaná žalobci vyhověla částečně a přiznala mu za nezákonné omezení osobní svobody částku 31.000,- Kč, dále finanční odškodnění ve výši 48.125,- Kč z titulu nesprávného úředního postupu a zadostiučinění ve výši 167.500,- Kč včetně omluvy za nezákonné trestní stíhání. Požadavek na úhradu ušlého zisku nebylo možné projednat, neboť žalobce nedoložil relevantní doklady. Přiznanou částku požaduje žalovaná za adekvátní. Při poskytnutí zadostiučinění za nezákonné trestní stíhání zohlednila žalovaná to, že žalobce byl trestně stíhán v souvislosti s výkonem svého povolání, kdy mu hrozil trest odnětí svobody v rozmezí od tří do deseti let, svou vinu popíral, spolupracoval s orgány činnými v trestním řízení, navrhoval důkazy k prokázání své nevině, a to i samostatně. Trestní řízení trvalo téměř 6 let. Žalobce byl v souvislosti s předmětným trestním řízením propuštěn [REDAKCE], přičemž [REDAKCE] byl vždy kladně hodnocen. Trestní stíhání mělo vliv jak na jeho pracovní, tak i rodinný život. Žalobce si své trestní stíhání nezavinil. Za dobu strávenou ve vazbě přiznala žalovaná žalobci částku 31.000,- Kč, tj. 1.000,- Kč za den vazby. Z titulu nesprávného úředního postupu, který spočíval v nepřiměřené délce trestního řízení, přiznala žalovaná žalobci 48.128,- Kč. Za rok řízení poskytla 15.000,- Kč, výslednou částku snížila o 30 % z důvodu složitosti věci. Význam věci zohlednila při přiznání odškodnění za nezákonné trestní stíhání. Co se týče nároku na náhradu ušlého zisku, žalovaná má za to, že žalobci žádný zisk neušel, žalobce tuto skutečnost nijak nedoložil. Žalovaná navrhl žalobu zamítnout.

Po zahájení řízení vzal žalobce svou žalobu částečně, co do požadavku na zaplacení ušlého zisku za období od 11. 2. 2007 do 15. 3. 2013 ve výši 593.973,- Kč zpět, neboť tuto částku v uvedeném období žalobce získal jednak od [REDAKCE], jednak [REDAKCE] či v rámci [REDAKCE]. Usnesením soudu ze dne 21. 7. 2015 bylo řízení v této části zastaveno.

Ze spisu Okresního soudu v Olomouci, sp. zn. [REDAKCE] soud zjistil, že dne 15. 1. 2007 podal [REDAKCE] návrh na zahájení trestního stíhání k [REDAKCE] a to kpt. Mgr. M [REDAKCE] D [REDAKCE] a kpt. Bc. L [REDAKCE] Z [REDAKCE] pro podezření ze spáchání trestných činů zneužívání pravomoci veřejného činitele spáchaného formou spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona k § 158 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) tr. zák. a trestného činu nadřezování spáchaného formou spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zák. k § 166 odst. 1 tr. zák. Z rozhodnutí [REDAKCE] ze dne 16. 12. 2006 vyplývá, že žalobci byl přiznán [REDAKCE] příjem ve výši [REDAKCE] - Kč měsíčně od [REDAKCE] Usnesením státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočka Brno ze dne 9. 2. 2007, sp. zn. [REDAKCE] bylo rozhodnuto o zahájení trestního stíhání kpt. Mgr. M [REDAKCE] D [REDAKCE] a kpt. Bc. L [REDAKCE] Z [REDAKCE] pro trestné činy zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. b) a nadřezování podle § 166 odst. 1 tr. zák. spáchané formou spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zák., které bylo L [REDAKCE] Z [REDAKCE] doručeno dne 11. 2. 2007. Žalobce podal stížnost proti usnesení o zahájení trestního stíhání, která byla Nejvyšším státním zastupitelstvím v březnu 2007 odmítnuta. Z protokolu o zadržení osoby podezřelé vyplývá, že žalobce byl zadržen dne 11. 2. 2007. Usnesením Městského soudu v Brně ze dne [REDAKCE], sp. zn. [REDAKCE] byl žalobce a Mgr. M [REDAKCE] D [REDAKCE] vzat do vazby z důvodu uvedeného v § 67 písm. b) tr. ř., neboť dosud nebyli vyslechnuti svědci V [REDAKCE] B [REDAKCE] a J [REDAKCE] K [REDAKCE] a je zde důvodná obava, že by mohli působit na dosud nevyslechnuté svědky. Usnesením Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočka Brno ze dne [REDAKCE] bylo rozhodnuto o tom, že se žalobce propouští z vazby na svobodu, neboť důvody vazby pominuly, neboť ze spisového materiálu vyplývá, že již proběhly výslechy jak obviněných, tak svědků, zejm. V [REDAKCE] B [REDAKCE] a J [REDAKCE] K [REDAKCE] u nichž byla obava z ovlivňování. Ze záznamu o prostudování spisu ze dne 13. 9. 2007 vyplývá, že žalobce žádal doplnit dokazování o výslechy dalších svědků, doložit přepis hovorů a zajistit další důkazy. Dne 25. 9. 2007 byly jejich návrhy na doplnění dokazování odmítnuty. Dne 20. 12. 2007 byla podána obžaloba Krajskému soudu v Brně proti 21 obviněným, mezi nimi i L [REDAKCE] Z [REDAKCE]. Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 16. 4. 2008, sp. zn. [REDAKCE] byla věc obviněných Mgr. M [REDAKCE] D [REDAKCE] a Mgr. L [REDAKCE] Z [REDAKCE] vyloučena k samostatnému projednání a rozhodnutí. Z odůvodnění vyplývá, že Krajský soud v Brně zjistil, že jednání Mgr. M [REDAKCE] D [REDAKCE] a Mgr. L [REDAKCE] Z [REDAKCE] přímo nesouvisí s trestnou činností, která je kladena za vinu ostatním obviněným. Věcně příslušným k jednání o jejich trestné činnosti, kdy jsou ohroženi trestní sazbou v rozmezí 3 roky až 10 let, je okresní soud. Z důvodu nutnosti urychlení řízení, které je v trestní věci ostatních obviněných, se jeví značně rozsáhlým a je vedeno vazebně, byla trestní věc těchto obviněných vyloučena k samostatnému projednání. Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 16. 4. 2008 byla trestní věc těchto obviněných postoupena Okresnímu soudu v Olomouci jako soudu věcně a místě příslušnému. Okresní soud v Olomouci nařídil hlavní líčení na den 6. 2. 2009. Žalobce navrhl provést další důkazy, a to listinné důkazy, provedení prověrek a zajištění vozidel, fotografie apod. Při hlavním líčení u Okresního soudu v Olomouci dne 6. 2. 2009 vypovídali oba obžalovaní, byl vyslýchán svědek I [REDAKCE] P [REDAKCE]. Další hlavní líčení se konalo dne 18. 3. 2009, byla vyslechnuta svědkyně kpt. Bc. M [REDAKCE] M [REDAKCE]. V neveřejném zasedání dne 15. 4. 2009 byl vyslechnut obžalovaný Mgr. M [REDAKCE] D [REDAKCE] a L [REDAKCE] Z [REDAKCE]. Další hlavní líčení se konalo dne 16. 4. 2009, vypovídal svědek V [REDAKCE] B [REDAKCE], byly čteny listinné důkazy. Další hlavní líčení se konalo

dne 26. 6. 2009, byly přehrávány obsahy CD, shlédnuty fotografie, videozáznamy. Hlavní líčení bylo odročeno na neurčito za účelem zajištění vyšší kvality nahrávek na CD a DVD nosičích kriminalistickým ústavem v Praze. Další hlavní líčení se konalo dne 14. 1. 2010, byla poslechnuta část audiozáznamu, který byl stále nesrozumitelný, obžalovaní předkládali v průběhu řízení spoustu nových důkazních návrhů. Další hlavní líčení se konalo dne 20. 4. 2010, obžalovaní trvali na výsledku dalších svědků a na provedení dalších navržených důkazů, jejich návrhy byly zamítnuty, byly předneseny závěrečné návrhy a při hlavním líčení dne 23. 4. 2010 byl vyhlášen rozsudek, kterým byli oba obžalovaní uznáni vinnými z trestných činů uvedených v obžalobě a byli odsouzeni k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvou let s tím, že výkon trestu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání tří let a byl jim uložen trest zákazu činnosti spočívající v [REDAKCE] na dobu 5 let. Obžalovaní podali odvolání proti rozsudku. Spis byl v květnu 2010 předložen odvolacímu soudu, tj. Krajskému soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, který vrátil věc bez věcného vyřízení soudu I. stupně. Spis byl opět odvolacím soudu předložen v červenci 2010, který při neveřejném zasedání dne 22. 12. 2010 napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu a věc vrátil soudu I. stupně k novému rozhodnutí. Odvolací soud se vyjadřoval k jednotlivým odvolacím námitkám s tím, že je nutno se s nimi vypořádat a doplnit dokazování. Odůvodnění rozsudku týkající se právní kvalifikace bylo dle odvolacího soudu obsahově vůbec neujasněné, nedostatečné. Hlavní líčení u Okresního soudu v Olomouci se konalo dne 22. 3. 2011, byl vyslechnut svědek D [REDAKCE] S [REDAKCE] kpt. mjr. Mgr. P [REDAKCE] V [REDAKCE], J [REDAKCE] S [REDAKCE]. V květnu 2011 podali obžalovaní návrh na zproštění obžaloby. Hlavní líčení se konalo dne 12. 5. 2011, byl opět vyslechnut obžalovaný L [REDAKCE] Z [REDAKCE] a M [REDAKCE] D [REDAKCE]. Další hlavní líčení se konalo dne 23. 6. 2011, byl vyslechnut obžalovaný M [REDAKCE] D [REDAKCE], L [REDAKCE] Z [REDAKCE] svědek Mgr. V [REDAKCE] H [REDAKCE] O [REDAKCE] N [REDAKCE], Ing. M [REDAKCE] N [REDAKCE], Mgr. Z [REDAKCE] D [REDAKCE]. Při hlavním líčení dne 30. 6. 2011 byl přehráván DVD záznam z kanceláře obžalovaných. Další hlavní líčení se konalo dne 15. 9. 2011, byl vyslechnut svědek kpt. Ing. P [REDAKCE] J [REDAKCE], plk. Bc. D [REDAKCE] S [REDAKCE]. Při hlavním líčení dne 27. 10. 2011 byla přehrávána DVD. Při hlavním líčení dne 6. 12. 2011 byla přehrávána DVD. Při hlavním líčení dne 3. 2. 2012 byla přehrávána DVD. Při hlavním líčení dne 16. 2. 2012 byly provedeny listinné důkazy, dokazování bylo prohlášeno za skončené, byla udělena slova k závěrečným řečem a byl vyhlášen rozsudek, kterým byli oba obžalovaní zproštěni podle § 226 písm. b) tr. ř. obžaloby, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem. Proti rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne 16. 2. 2012, č.j. [REDAKCE] podal státní zástupce odvolání. Spis byl v květnu 2012 předložen odvolacímu soudu. Veřejné zasedání bylo nařizováno na den 26. 9. 2012, při kterém byl vyhlášen rozsudek, kterým byl napadený rozsudek soudu I. stupně zrušen v celém rozsahu a znovu rozhodnuto rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci ze dne 26. 9. 2012, č.j. [REDAKCE] tak, že se žalobci zprošťují obžaloby podle § 226 písm. a) tr. ř., neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž jsou obžalovaní stíháni. Rozsudek nabyl právní moci dne 26. 9. 2012.

Z rozhodnutí ředitele Policie ČR správy Severomoravského kraje ze dne 14. 2. 2007, číslo: [REDAKCE] soud zjistil, že vrchní komisař kapitán Bc. L [REDAKCE] Z [REDAKCE] se propouští podle § 42 odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2003 Sb. ze služebního poměru příslušníka Policie České republiky, přičemž služební poměr skončí dnem doručení rozhodnutí. Z odůvodnění vyplývá, že toto rozhodnutí bylo přijato nejen v souvislosti

s podezřením, že se dopustil trestného činu zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a nadržování podle § 166 odst. 1 trestního zákoníku, ale i z důvodu, že nelze mít jakoukoliv pochybnost o tom, že jednání žalobce je v příkrém rozporu s morálními a etickými požadavky kladenými [REDAKCE]. Proti rozhodnutí bylo možné podat odvolání, které však nemělo odkladný účinek. Rozhodnutí bylo doručeno žalobci dne 16. 2. 2007.

[REDAKCE] soud zjistil, že žalobce je [REDAKCE] od 1. 11. 1990, od 1. 4. 2003 vykonává funkci [REDAKCE] vzdělání má magisterské. V roce [REDAKCE] ukončil [REDAKCE] a [REDAKCE] a v roce 1999 [REDAKCE]. Pro řádný výkon [REDAKCE] a plně uplatňuje dosažené vysokoškolské vzdělání [REDAKCE] a rovněž i teoretické vědomosti [REDAKCE]. Svoje teoretické znalosti si průběžně rozšiřuje a zvyšuje v rámci školení. Současně studuje na [REDAKCE]. Jeho úroveň praktických zkušeností a speciálních schopností je na dobré úrovni vzhledem ke kladeným nárokům na směr vykonávané práce. Při plnění všech [REDAKCE] povinností jedná odpovědně, samostatně, systematicky a efektivně, projevuje se u něj iniciativní přístup k řešení problémů. [REDAKCE] úkoly plní bezchybně, včas a v požadované kvalitě. Ochotně dle potřeby [REDAKCE] je na plnění úkolů podílí i nad rámec svých [REDAKCE] povinností. [REDAKCE] projevuje dobrou pracovní morálku při plnění [REDAKCE] úkolů. Je zdravotně, duševně a fyzicky plně způsobilý pro výkon zastávané funkce.

Z rozhodnutí [REDAKCE] ze dne 16. 12. 2006, číslo: [REDAKCE] soud zjistil, že od [REDAKCE] byl žalobce [REDAKCE], [REDAKCE] zařazen do [REDAKCE] tarifní třídy a [REDAKCE] tarifního stupně, kdy mu byl určen základní tarif na [REDAKCE] - Kč, zvláštní příplatek ve výši [REDAKCE] - Kč a osobní příplatek ve výši [REDAKCE] - Kč, jeho služební příjem celkem měsíčně činil [REDAKCE] - Kč. [REDAKCE].

Ze zprávy Psychiatrické ambulance s.r.o. v Olomouci, dr. Jirátkové, ze dne 11. 3. 2013 soud zjistil, že [REDAKCE] Z [REDAKCE] narozena [REDAKCE] je léčena pro [REDAKCE] v souvislosti s problémy spojenými s pracovními problémy a pronásledováním svého manžela L [REDAKCE] Z [REDAKCE]. Paní Z [REDAKCE] musí trvale užívat [REDAKCE] a další léky, aby situaci ustála. Vlivem těžkého a dlouhodobého stresu po dobu skoro sedmi let se její psychický stav velmi zhoršil a [REDAKCE] trvá.

Z úmrtního listu [REDAKCE]
[REDAKCE]
[REDAKCE].

Ze žádosti poškozeného ze dne 26. 11. 2012 a ze stanoviska žalované ze dne 21. 6. 2013 soud zjistil, že žalobce uplatnil u žalované dne 27. 11. 2012 nárok na náhradu škody a nemajetkové újmy v souvislosti s nezákonným trestním řízením vedeným u Okresního soudu

v Olomouci pod sp. zn. [REDAKCE] kterou doplnil dne 20. 3. 2013 tak, že požadoval náhradu nákladů právního zastoupení ve výši [REDAKCE] Kč, nárok na náhradu ušlého zisku ve výši [REDAKCE] - Kč a [REDAKCE] Kč, nemajetkovou újmu za omezení osobní svobody vazbou ve výši [REDAKCE] - Kč, nemajetkovou újmu vzniklou nesprávným úředním postupem spočívajícím v nepřiměřené délce trestního řízení ve výši [REDAKCE] - Kč, nemajetkovou újmu v osobnosti sféře v důsledku nezákonného rozhodnutí ve výši [REDAKCE] - Kč, částku [REDAKCE] - Kč za [REDAKCE] a [REDAKCE] - Kč za [REDAKCE]. Žalovaná přiznala žalobci nárok na náhradu škody spočívající ve vynaložených nákladech na obhajobu v plné výši, nárok na náhradu ušlého zisku mu nepřiznala, neboť žalobce nedoložil daňová přiznání. Za nezákonné rozhodnutí mu přiznala zadostiučinění ve výši 167.500,- Kč a zároveň se žalobci omluvila za to, že proti němu bylo vedeno nezákonné trestní stíhání. Za nezákonné rozhodnutí o vazbě mu přiznala odškodnění ve výši 31.000,- Kč a za nepřiměřenou délku trestního řízení pak částku 48.125,- Kč.

Ze zprávy o zdravotním stavu žalobce ze dne 19. 6. 2015 sepsané MUDr. D. [REDAKCE] V [REDAKCE] praktickým lékařem v Olomouci, soud zjistil, že dne 17. 2. 2014 podstoupil žalobce preventivní prohlídku, kdy byl zjištěn nález odpovídající [REDAKCE]
[REDAKCE]
[REDAKCE]
[REDAKCE] Užívá léky [REDAKCE]
[REDAKCE] Od roku 2007 do konce roku 2013 léčba antidepressivy. Je zdravotně způsobilý pro výkon [REDAKCE]
[REDAKCE] Neschopen [REDAKCE] s fyzickou zátěží, neschopen [REDAKCE] fyzické zdatnosti a speciálních dovedností.

Svědkyň L. [REDAKCE] S. [REDAKCE] při své svědecké výpovědi uvedla, že žalobce zná od roku 2002, kdy žalobce [REDAKCE] Ona byla a stále je [REDAKCE] Když byl žalobce zatčen, tak se to okamžitě dozvěděli. Ona žalobce vždy vnímala, jako solidního, inteligentního člověka s přehledem s tím, že vše, co dělal, tak dělal rád a s nasazením. Po zahájení trestního stíhání se jeho postavení velmi změnilo, a to jako občana. Lidé se na něho neřídili jako na nevinného a jeho rodině se otočil svět. Lidé ho nazývali kriminálníkem a hajzlem a divili se, že [REDAKCE] Svědkyně sama nevěděla, proč byl žalobce odsouzen, kauzu nesledovala, ale ví, že lidé například chtěli, aby mu byla dána výpověď z obecního bytu. Jeho maminka to strašně špatně nesla, strašně sešla a za dva roky umřela. [REDAKCE] V soukromém životě žalobce neznala, vídala se s ním pouze [REDAKCE] Byl zapálen do [REDAKCE] práce, byl chytrý, věnoval se tomu hodně. Žalobce přestal chodit i na pivo, protože tam nechtěl poslouchat narážky na svou osobu. Předtím se vždy zúčastňoval společenského života a akcí v obci. Děti také moc nechodily ven, neboť se bály.

Svědék A. [REDAKCE] V. [REDAKCE] při své svědecké výpovědi uvedl, že žalobce zná od raného dětství. Bydleli blízko od sebe, ve studijních dobách se stýkal prakticky denně. Svědek od začátku nevěřil tomu, čeho se měl žalobce dopustit, byl to hodný člověk. O žalobci šly fámy, a svědka nejvíce mrzelo to, že to bylo od bývalých kolegů žalobce, kteří říkali, že tam určitě něco bylo a snažili se tam něco najít. Šířily se drby i ve městě a ty byly pro žalobce likvidační,

neboť přestal kamkoliv chodit, úplně se sesypal. Byl bez práce, svědek mu chtěl vypomoci, ale žalobce nebyl schopen ani práci provést. V rodině došlo ke smrti [REDAKCE] což bylo jednoznačně v souvislosti s trestním stíháním. Předtím byl žalobce pozitivní, normální člověk a potom byl negativní a prakticky nepoužitelný. Žalobce měl takovou pověst, že v tom jede, že je bandita a zloděj a sousta lidí i kamarádů se k němu otočila zády. Žalobce byl na dně fyzicky i psychicky, byl hned unavený. Pokud si našel práci, nebyl by schopen ji vykonávat. Jedinou práci, kterou zvládl, byla ve [REDAKCE] Sehnat jinou práci se mu zřejmě nedařilo.

Svědek Mgr. P. [REDAKCE] H. [REDAKCE] při své svědecké výpovědi uvedl, že žalobce zná z předchozího zaměstnání, neboť působil [REDAKCE] od roku [REDAKCE] do roku [REDAKCE], kdy svědek dělal na [REDAKCE] a žalobce byl [REDAKCE]. Z médií se svědek dozvěděl o tom, že tam byla nějaká vazba a šokovalo ho to. Nedokázal si to představit a ani nevěřil tomu, že by žalobce něco udělal. Znal ho jako svědomitého člověka, proto ho v květnu roku 2010 oslovil, že shání [REDAKCE]. Mělo se jednat o [REDAKCE] což navrhl svému nadřízenému, který se se žalobcem sešel, a dohodli se, že by žalobce nastoupil. Potom se někdo dozvěděl o trestním stíhání a žalobce do práce nenastoupil. V té době na tom byl žalobce velmi psychicky špatně. Svědek však doufal, že žalobci pomůže. Když práci žalobce nedostal, spadl úplně na dno.

Svědek Mgr. Z. [REDAKCE] D. [REDAKCE] při své svědecké výpovědi uvedl, že žalobce zná od roku [REDAKCE] kdy spolu začali pracovat u [REDAKCE]. Žalobce je člověk čestný a rovný. Pracoval s ním do začátku roku 2007, potom se dozvěděl, že ho zatkla i s [REDAKCE] z důvodu spáchání závažných trestných činů. V práci jim bylo prezentováno, že to jsou lidé, kteří si nezaslouží [REDAKCE]. Svědek tomu nevěřil, se svým názorem však zůstal osamocen. Kolegové říkali, že pokud už ho zavřeli, tak musel něco udělat. Nikdo s nimi nechtěl mluvit s tím, že to jsou zločinci. Po vazbě neměl ani práci, svědek se pokoušel sehnat jim práci u své dobré kamarádky, ale ta když slyšela, že jsou trestně stíháni, tak s nimi spolupracovat nechtěla. Tak to vždy dopadlo i u dalších známých pokud se svědek ptal. Žalobce jenom seděl doma, v podstatě rezignoval na život. [REDAKCE] u [REDAKCE]. Kauza byla velmi medializována, byli vláčeni veřejným prostorem jako zločinci, média si nebrala servítky. Předtím byl žalobce člověk společenský, zábavný, dokázal lidi nadchnout, maloval, byl pracovitý. Potom zůstal uzavřený do sebe, [REDAKCE] byl rezignovaný. Z akčního člověka se stala troska.

Ze zprávy MUDr. H. [REDAKCE] L. [REDAKCE] Psychiatrická ambulance s.r.o. v Olomouci ze dne 8. 7. 2015 soud zjistil, že žalobce byl v ambulanci vyšetřen poprvé pro [REDAKCE] situačně podmíněnou 27. 3. 2007. Tehdy výpověď u policie, odposlouchávání, nevěděl, proč byl ve vazbě, přitom nebyl vinen. Byla mu nasazena antidepresiva, která užíval do roku [REDAKCE]. Od té doby již na kontrole nebyl.

Z potvrzení Úřadu práce České republiky - krajské pobočky v Olomouci ze dne 18. 7. 2013 a 24. 9. 2015 soud zjistil, že žalobce byl veden v evidenci uchazečů o zaměstnání v době od [REDAKCE] do [REDAKCE], od [REDAKCE] do [REDAKCE] a od [REDAKCE] do [REDAKCE].

Z potvrzení [redacted] ze dne [redacted] soud zjistil, že žalobce byl zaměstnán ve [redacted] jako [redacted] od [redacted] do [redacted].

Ze žádosti žalobce ze dne 11. 11. 2012 a ze sdělení policejního orgánu ze dne 3. 12. 2012 soud zjistil, že [redacted] o

[redacted] u,
[redacted]
[redacted] s
[redacted] t

Z internetových článků soud zjistil, že dne [redacted] byl publikován článek na bližší nespecifikovaném serveru [redacted], ve kterém je uvedeno, že policie zatkla [redacted] lidí a součástí [redacted] byli i [redacted]

[redacted] e
[redacted] Dne [redacted] byl uveřejněn článek na internetových stránkách periodika [redacted] s názvem [redacted] V článku je uvedeno, že u olomouckého okresního soudu pokračoval proces [redacted]

[redacted] Byla uvedena jejich jména, tedy [redacted] M [redacted] D [redacted] a I [redacted] Z [redacted] a bylo uvedeno, že skončili na měsíc ve vazbě, zároveň byli [redacted] ale jsou přesvědčeni, že zcela neprávem. [redacted]

Deník [redacted] předložil soudu přehled všech zpráv, které se věnovaly předmětnému trestnímu stíhání. Jednalo se o [redacted] článků od [redacted] do [redacted]. V článcích jsou jmenováni [redacted] a je zároveň uveřejněn článek o tom, že justice [redacted] osvobodila, neboť podle posledního verdiktu soudu se žádný trestný čin nestal.

Ze zprávy [redacted] nemocnice [redacted] ze dne [redacted] soud zjistil, že žalobce byl [redacted]

[redacted]
[redacted]
[redacted]

Svědkyňe M [redacted] Z [redacted] při své svědecké výpovědi uvedla, že žalobce je jejím otcem. Svědkyni bylo asi [redacted] let, kdy u nich v neděli brzy ráno zazvonil hlučně zvonek, ona šla v pyžamu otevřít a muži, kteří tam byli, si vyžádali otce. Nikdo nevěděl proč. Otce potom odvezli a oni se dozvěděli, že je ve vazbě. Matka se z toho zhroutila a ona a bratr nechťeli chodit do školy, kde byli šikanováni, říkali jí, že je kriminálníkova dcera. Odvrátili se od nich i lidé na vesnici a též někdo z rodiny. Otec se z vazby vrátil jako troska, úplně se odloučil od lidí, přestal [redacted] Lidé byli hodně zlí. Matka se léčila [redacted], svědkyně ji potom následovala. Bratr šel [redacted] snažil se i otcí pomoci, studovali spis a snažili

se psát vlivným lidem o pomoc. Celý život rodiny se točil okolo případu. [REDAKCE] vše se ještě zhoršilo a otec se z toho úplně položil. Příklad se začal medializovat. V médiích byly uváděny nepravdivé a hanlivé informace. V příbuzenstvu se říkalo, že otec musel něco udělat a přestalo s nimi komunikovat. Matka otce nevěřila obvinění, věřila v jeho nevinu a nesla to velmi těžce. Její zdravotní stav se zhoršoval a myslí si, že [REDAKCE] Otec byl vždy čestný a spravedlivý člověk. Měl svou práci rád a bratr chtěl být po něm. [REDAKCE] V hospodě lidé říkali o otci, že je to kriminálník a proto také otec už nikam nechodil. Po jeho osvobození ke změně nedošlo, lidé mu stále nevěří. Otec má vysokou školu, je velmi vzdělaný, má spoustu zkušeností, ale oni ho nikde nechtějí přijmout.

Žalobce při své účastnické výpovědi uvedl, že v únoru 2007 v neděli brzy ráno byl zatčen [REDAKCE] kdy mu bylo sděleno, že se dopustil velmi závažné trestné činnosti. Žalobce z toho byl šokován, zpočátku si myslel, že je to legrace. Žalobce byl vzat do vazby, byl bez kontaktu, izolován, protože hrozilo nebezpečí, [REDAKCE] což samozřejmě slyšel každý den, když křičeli z oken [REDAKCE] Toto ho neskutečně traumatizovalo. Začal uvažovat o tom, že to tam ukončí, proto požádal o psychologickou pomoc, byť je sám vystudovaný psycholog. Psycholog za ním chodil docela pravidelně, několikrát do týdne. V rámci terapie se žalobce trochu uklidnil. Nechtěl s vězni chodit na společnou vycházku, takže byl prakticky zavřený v cele celých 31 dní. Byl v nějakém sklepe o rozměrech 6 x 6 metrů. Po třech nebo dvou dnech na vazbě za ním přišel vedoucí a vyhodil ho z práce. Žalobce se snažil poté sehnat práci, účastnil se výběrových řízení, kde mu bylo řečeno, že je pro firmu už neperspektivní, nebo že je starý. Potom se dozvěděli, že byl vyhozen [REDAKCE], nikdo s ním nechtěl spolupracovat a tak skončil na úřadu práce. Vyhledal i psychiatra, neboť byl neustále v depresích. Najednou byl na všechno sám, neměl žádné přátele. Začal i podnikat, což se ne vždy dařilo. Záhy zjistili, že na ně byla ze strany [REDAKCE]. Když byl žalobce poprvé odsouzen, tak to bylo příčinou [REDAKCE]. Toto přišlo ještě před tím, než padl osvobozující rozsudek. Dříve býval žalobce [REDAKCE] jeho společenský život se úplně změnil, protože to, že je kriminálník, už mu nikdo nikdy neodpáře. Všichni věří, že se něčeho dopustil. Dnes nemá žádný společenský život, pořád si nese trauma s sebou a příkoří, které mu bylo způsobeno. Když potom přišli [REDAKCE] a řekli, že chtějí zpět, [REDAKCE] jim bylo řečeno, že mají smůlu, [REDAKCE] Spousta kamarádů se k žalobci otočila zády, už pro ně nebyl tak lukrativní, když [REDAKCE]. Manželka vazbu prožívala velmi tragicky, nevěděla, o co jde, skončila na psychiatrii, dodnes užívá antidepressiva. Rozhádali se i s příbuznými. [REDAKCE] byl vždy hodnocen pozitivně, nikdy nebyl kázeňsky trestán. [REDAKCE] se žalobce vrátil v roce 2014, nikoliv však na původní místo, musel jako nováček projít veškerými výběrovými řízeními a v současné době absoluuje [REDAKCE] kde je nejstarší a cítí se tam osamocen. Je na hodnotě [REDAKCE] jeho příjem je o 10.000,- Kč nižší než před zahájením trestního stíhání.

Svědék Mgr. V. B. při své svědecké výpovědi uvedl, že zná žalobce od roku kdy nastoupil na . Znali se osobně, byli kolegové a . Hned druhý den, kdy došlo k akci se o tom dozvěděl, a to od svého nejbližšího nadřízeného. Z doslechu se pak dozvěděl, že trestní stíhání se mělo týkat . Věděl, že byl ve vazbě plus mínus měsíc, a že byl propuštěn . Ví také, že byl zproštěn obžaloby. Po propuštění z vazby přišli do práce podepsat nějaké papíry. Svědek se vydělil z toho, jak vypadal, jaký byl jeho fyzický stav. Celé se to podepsalo na jeho rodině. Maminka žalobce onemocněla a manželka žalobce má dodnes psychické problémy . Došlo ke ztrátě jeho prestiže, financí a zaměstnání. O trestním stíhání věděli všichni kolegové . Kolegové si však nedokázali představit, že by žalobce něco takového provedl, byl vždy bez problémů a svou práci vždy dobře vykonával. Svědkovi přišlo, že ani přímí nadřízení vlastně nevěděli, o co se jedná, za co je žalobce stíhán. Ví, že několik článků vyšlo v něco se vysílalo na regionální televizi. Tisk vždy reagoval na rozhodnutí soudu. Zpočátku to z médií působilo tak, že jsou jednoznačně viníky daného jednání, později média nedovedla vysvětlit chyby ve vyšetřování. Žalobce měl velké problémy sehnat novou práci. Zajímal se o práci ve veřejném sektoru, bylo mu vždy dáváno najevo, že je s ním vedeno trestní stíhání, každý měl strach jej zaměstnat. Žalobce byl velmi vázán na své děti a děti na něj.

Žalobce byl dříve veselý, družný, kamarádský, v kolektivu velmi oblíbený člověk. Rád hrál na kytaru, na akcích bavil ostatní, poté zahořkl. Na kytaru už nehrál, uzavřel se do sebe. Plno lidí od něj dalo ruce pryč a přestalo se s ním stýkat. Měl problém i v místě bydliště. Určitě došlo k narušení reputace ve vesnici.

Svědék Mgr. J. H. při své svědecké výpovědi uvedl, že žalobce zná z doby, kdy byl zaměstnán jako psycholog ve vazební věznici . Poprvé si žalobce svědka zřejmě vyžádal a potom se domluvili, že se budou vídat pravidelně jednou týdně. Při schůzkách na svědka žalobce působil jako zlomený člověk, najednou se mu zhroutil svět, zažíval bezmoc, ale i naštvaní ze systému, i na okolnosti, za jakých se dostal do vazby. Svědek byl jediným člověkem, kterého ve vazební věznici v potkal, a u kterého věřil, že je nevinný. Žalobce při setkáních několikrát plakal, byl depresivního ladění, neví, zda měl žalobce nějakou medikaci, tu by musel mít předepsanou od lékaře.

Po provedeném dokazování učinil soud závěr o následujícím skutkovém stavu: usnesením , pobočka Brno ze dne 9. 2. 2007, sp. zn. bylo podle § 160 odst. 1 tr. řádu zahájeno trestní stíhání žalobce) a kpt. Mgr. M. D. pro trestné činy zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. b) a nadřizování podle § 166 odst. 1 tr. zák. spáchané formou spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zák., které bylo žalobci doručeno dne 11. 2. 2007, kdy byl zároveň zadržen v neděli brzy ráno ve svém bydlišti, čemuž byla přítomna rodina žalobce, kdy nikdo z nich nevěděl, z jakého důvodu (jak vypověděl žalobce a jeho dcera svědkyně M. Z. , manželka žalobce se z toho psychicky zhroutila a dodnes užívá (zpráva Psychiatrické ambulance ar. J.

ze dne 11. 3. 2013, výpověď žalobce a svědků M. Z. V. B. Usnesením Městského soudu v Brně ze dne [redacted], sp. zn. [redacted] byl žalobce vzat do vazby z důvodu uvedeného v § 67 písm. b) tr. ř., z které byl propuštěn dne [redacted]. Žalobce vypověděl, že byl v nějakém sklepe o rozměrech 6 x 6 metrů, bez kontaktu, izolován, protože mu hrozilo nebezpečí, neboť muklové si na něj brousili zuby, každý den slyšel, jak křičeli z oken [redacted]. Toto ho neskutečně traumatizovalo, začal uvažovat o tom, že to tam ukončí, proto požádal o psychologickou pomoc, psycholog za ním chodil pravidelně několikrát do týdne a v rámci terapie se trochu uklidnil. Svědek Mgr. J. H. potvrdil, že žalobce zná z doby, kdy byl zaměstnán jako psycholog ve vazební věznici v Brně, vídali se pravidelně jednou týdně. Při schůzkách na svědka žalobce působil jako zlomený člověk, najednou se mu zhroutil svět, zažíval bezmoc, ale i naštvání ze systému, i na okolnosti, za jakých se dostal do vazby, při setkáních několikrát plakal, byl depresivního ladění. Dne 16. 2. 2007 bylo žalobci do vazební věznice doručeno rozhodnutí [redacted] ze dne [redacted] číslo: [redacted], kterým byl žalobce propuštěn [redacted]. Po propuštění z vazby na svobodu byl žalobce veden v evidenci uchazečů o zaměstnání v době od [redacted] do [redacted] a poté v průběhu trestního řízení v období od [redacted] do [redacted], v období od [redacted] do [redacted] byl žalobce zaměstnán ve [redacted] jako [redacted]. Žalobce byl v roce 2002 zvolen [redacted] svědkyně L. S. která byla a stále je v obci [redacted] vnímala vždy žalobce jako solidního, inteligentního člověka s přehledem, který vše co dělal, tak dělal rád a s nasazením. Také byl zapálen do [redacted] byl chytrý, věnoval se tomu hodně. Vždy se zúčastňoval společenského života a akcí v obci. Svědek A. V. uvedl, že žalobce zná od dětství, že to byl hodný člověk. Svědek V. B., který zná žalobce od roku [redacted], uvedl, že žalobce byl vždy bez problémů a svou práci vždy dobře vykonával. Byl veselý, družný, kamarádský, v kolektivu velmi oblíbený člověk, rád hrál na kytaru, na akcích bavil ostatní. Svědek P. H. znal žalobce též [redacted] a to jako svědomitého člověka. Také svědek Z. D. znal žalobce [redacted] a to jako člověka čestného a rovného. Byl to člověk společenský, zábavný, dokázal lidi nadchnout, maloval, byl pracovitý. Svědkyně M. Z. uvedla o žalobci, svém otci, že chodil hrát do kapely, byl vždy čestný a spravedlivý člověk, měl rád svou práci. Ze [redacted] žalobce jako [redacted] který byl [redacted] od [redacted], vyplývá, že žalobce při plnění všech [redacted] povinností jednal odpovědně, samostatně, systematicky a efektivně, projevoval se u něj iniciativní přístup k řešení problémů, [redacted] plnil bezchybně, včas a v požadované kvalitě a ochotně se podílel na plnění úkolů i nad rámec svých [redacted] povinností. [redacted] a projevoval dobrou pracovní morálku při plnění [redacted]. Z provedeného dokazování vyplynulo, že po zahájení trestního stíhání žalobce a v souvislosti s větší medializací případu, došlo k poškození do té doby velmi dobrého jména žalobce a jeho cti, žalobce byl zcela vyloučen ze společenského a veřejného života, prožíval silný stres a nejistotu ohledně materiálního zabezpečení své rodiny, nemohl najít uplatnění na trhu práce, což se projevilo i na jeho zdraví. Svědkyně L. S. potvrdila, že žalobce byl v obci [redacted] vnímán jako „kriminálník“ a „hajzl“, divili se, že má zájem [redacted] lidé požadovali, aby mu byla dána

výpověď z obecního bytu, v obci se z něho stal vyvrhel, proto přestal chodit mezi lidi. Svědek A [redacted] V [redacted] uvedl, že o žalobci se šířily drby, měl pověst bandity a zloděje, lidé se k němu otočili zády, a to i kamarádi nebo kolegové žalobce, byl psychicky na dně, úplně se sesypal, ostuda ho nepustila z domu. Svědek se mu snažil pomoci, když byl bez práce, on nebyl ničeho schopen. Nakonec děla prakticky [redacted].

Též svědek P [redacted] H [redacted] potvrdil, že žalobce spadl úplně na dno, byl na tom psychicky špatně. Svědek žalobci doporučil zaměstnání u [redacted], z důvodu trestního stíhání práci nedostal. Svědek Z [redacted] D [redacted] též uvedl, že žalobce byl rezignovaný, měl [redacted], stala se z něho troska. Nechtěli s ním mluvit ani kolegové z práce s tím, že je to zločinec. Svědek V [redacted] B [redacted] hodně s ostatními svědky uvedl, že došlo ke ztrátě prestiže žalobce, přišel o zaměstnání a finance, měl velké problémy sehnat novou práci. Zajímal se o práci ve veřejném sektoru, bylo mu ale vždy dáváno najevo, že je s ním vedeno trestní stíhání a každý měl strach jej zaměstnat. Plno lidí od něj dalo ruce pryč a přestalo se s ním stýkat. Měl problémy i v místě bydliště, kde určitě došlo k narušení jeho reputace. Svědkyně M [redacted] Z [redacted] uvedla, že se od nich odvrátili lidé na vesnici a též někdo z rodiny, lidé byli hodně zlí. V březnu 2007 žalobce navštívil psychiatra s depresemi, byla mu nasazena antidepressiva, která užíval do roku [redacted] (jak vyplývá ze zprávy MUDr. I [redacted]). Z provedeného dokazování nevyplývá a není možné postavit najisto, že by v přímé příčinné souvislosti s trestním stíháním žalobce došlo k [redacted] (dne [redacted]) a [redacted] (dne [redacted]), [redacted] že trestní stíhání mohlo být jednou z mnoha dalších možných příčin, avšak ne příčinou jedinou. [redacted]

[redacted] Rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 16. 2. 2012, č.j. [redacted] ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci ze dne 26. 9. 2012, č.j. [redacted] byl žalobce obžaloby podle § 226 písm. a) tr. řádu zproštěn. V roce [redacted] se žalobce vrátil zpět [redacted] i [redacted], ne však na původní místo, [redacted] jeho plat je o 10.000,- Kč nižší, je povinen absolvovat různé kurzy.

Podle § 1 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle § 2 cit. zák. odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona se nelze zprostit.

Podle § 5 zákona č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem.

Podle § 7 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.

Podle § 8 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

Podle § 9 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. právo na náhradu škody způsobené rozhodnutím o vazbě má také ten, na němž byla vazba vykonána, jestliže bylo proti němu trestní stíhání zastaveno, jestliže byl obžaloby zproštěn nebo jestliže byla věc postoupena jinému orgánu.

Podle § 13 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě.

Podle § 31a odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 téhož ustanovení zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Podle odst. 3 téhož ustanovení v případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k a) celkové délce řízení, b) složitosti řízení, c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a e) významu předmětu řízení pro poškozeného.

Podle § 26 zákona č. 82/1998 Sb. pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v tomto zákoně občanským zákoníkem.

Podle § 442 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále jen o.z.“), hradí se skutečná škoda a to, co poškozenému ušlo (ušlý zisk).

Soud posoudil předmětnou věc podle § 5 písm. a), b), § 7 odst. 1, § 8 odst. 1, § 9 odst. 1, § 13 odst. 1 a § 31a zákona č. 82/1998 Sb. a § 442 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., když se žalobce po žalované domáhá zaplacení jednak zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 50.875,- Kč, která mu měla vzniknout nesprávným úředním postupem, a to porušením povinnosti vydat rozhodnutí v řízení vedeném u Okresního soudu v Olomouci pod sp. zn. [REDAKCE] v přiměřené lhůtě, jednak zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 3.512.500,- Kč, která mu měla vzniknout v důsledku vydání nezákonného rozhodnutí o zahájení trestního stíhání, jednak zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 59.000,- Kč, která mu měla vzniknout v důsledku nezákonného výkonu vazby a nakonec náhrady škody ve výši 2.011.567,- Kč spočívající v ušlém výdělků. V řízení bylo prokázáno, že žalobce u žalované

uplatnil nárok na náhradu škody a nemajetkové újmy ve smyslu § 14 odst. 1, 3 zákona č. 82/1998 Sb., proto věc může být projednána před soudem (§ 15 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb.).

Aby mohl být stát odpovědný za škodu či nemajetkovou újmu podle zákona č. 82/1998 Sb. je třeba, aby byly splněny současně tři podmínky: 1) existence nezákonného rozhodnutí nebo nesprávného úředního postupu, 2) vznik škody nebo nemajetkové újmy a 3) příčinná souvislost mezi nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a vznikem škody nebo nemajetkové újmy. Existence těchto podmínek musí být bezpečně prokázána, přičemž důkazní břemeno leží na poškozeném.

Prvním nárokem žalobce je nárok na zaplacení zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 3,512.500,- Kč za vydání nezákonného rozhodnutí. V řízení bylo prokázáno, že usnesením státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočka Brno ze dne 9. 2. 2007, sp. zn. [REDAKCE] bylo podle § 160 odst. 1 tr. řádu zahájeno trestní stíhání žalobce pro trestné činy zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. b) a nadřezování podle § 166 odst. 1 tr. zák. spáchané formou spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zák. V řízení bylo dále prokázáno, že rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 16. 2. 2012, č.j. [REDAKCE] ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci ze dne 26. 9. 2012, č.j. [REDAKCE] byl žalobce obžaloby podle § 226 písm. a) tr. řádu zproštěn. Usnesení o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 tr. řádu je nezákonným rozhodnutím ve smyslu § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. v případě, kdy trestní stíhání neskončí pravomocným odsouzením (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. 3. 2003, sp. zn. 25Cdo 1487/2001). V daném případě byl žalobce obžaloby zproštěn, čímž je dána odpovědnost žalované za škodu a nemajetkovou újmu vzniklou žalobci z titulu vydání nezákonného rozhodnutí dle § 7 odst. 1 a § 31a odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb.

Soud se tak zabýval dále tím, zda je dostačujícím zadostiučiněním konstatování nezákonnosti rozhodnutí nebo zda žalobci náleží zadostiučinění v penězích (§ 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb.). Při stanovení formy či výše zadostiučinění soud vychází především z povahy trestní věci, z délky trestního řízení a následků způsobených trestním řízením v osobnostní sféře poškozeného, přičemž přihlédne i k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Kritéria uvedená v § 31a odst. 3 zákona č. 82/1998 Sb. se nepoužijí, neboť se týkají výlučně stanovení odškodnění v případě nesprávného úředního postupu spočívajícího v porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě (viz např. rozsudky Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30Cdo 2813/2011 nebo ze dne 21. 8. 2012, sp. zn. 30Cdo 2256/2011).

Každé trestní řízení negativně ovlivňuje osobní život trestně stíhaného, na kterého je sice do okamžiku právní moci meritorního rozhodnutí třeba pohlížet jako na nevinného, avšak samotný fakt trestního stíhání je zátěží pro každého obviněného (viz např. nález Ústavního soudu ze dne 31. 3. 2005, sp. zn. I. ÚS 554/04). Již samotné trestní stíhání výrazně zasahuje do soukromého a osobního života jednotlivce, do jeho cti a dobré pověsti, a to tím spíše, jedná-li se o obvinění „liche“, což je posléze pravomocně stvrzeno zprošťujícím rozsudkem

především psychického zdraví, kdy žalobce užíval antidepresiva od roku [REDACTED] do roku [REDACTED], čímž došlo i k neschopnosti vykonávat jakékoliv zaměstnání, k narušení rodinné pohody, ke ztrátě přátel a k vyloučení ze společenského života. Přímá příčinná souvislost mezi [REDACTED] nebyla prokázána.

Soud dospěl po zhodnocení veškerých okolností případu k závěru, že konstatování nezákonnosti rozhodnutí není dostačujícím zadostiučiněním za nemajetkovou újmu vzniklou žalobci nezákonným rozhodnutím, tzn. usnesením o zahájení jeho trestního stíhání, a to zejména s ohledem na hrozbu vysokého trestu odnětí svobody a s ohledem na závažné následky v osobnostní sféře žalobce podpořené i obsahem mediálních zpráv. Soud se tak zabýval tím, jaká výše zadostiučinění je přiměřená. V obdobných případech (obdobná délka trestního řízení, obdobná hrozba trestu, stíhání poškozeného částečně vazebně, obdobné zásahy do osobnostní sféry poškozeného) je soudy v České republice přiznáváno zadostiučinění v rádech několika statisíců korun českých. V posuzovaném případě soud dospěl k závěru, že přiměřeným zadostiučiněním za nemajetkovou újmu za nezákonné rozhodnutí je částka 300.000,- Kč, když obdobná částka (250.000,- Kč) byla přiznána jeho společně stíhanému [REDACTED] M. [REDACTED] D. [REDACTED] (řízení vedené u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. [REDACTED]). Žalobci byl trestním stíháním pozastaven kariérní růst [REDACTED], nicméně jeho profesní život nebyl zcela zničen, když se vrátil zpět [REDACTED] v roce [REDACTED] ačkoliv ne na původní místo. Není vyloučeno, že se žalobce opět aktivně zapojí do veřejného či společenského života v místě svého bydliště, když jeho jméno bylo zcela očištěno zprošťujícím rozsudkem, o čemž též informovala média. Žalovaná již před podáním žaloby poskytla žalobci na náhradu nemajetkové újmy 167.500,- Kč, soud tak uložil žalované povinnost zaplatit žalobci zbývajících 132.500,- Kč včetně požadovaného zákonného úroku z prodlení z této částky od 28. 5. 2013 do zaplacení, který je odůvodněn § 517 odst. 1, 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník ve znění účinném do 31. 12. 2013 a § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb. (viz stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu České republiky ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. Cpjn 206/2010, dle kterého má poškozený právo na úrok z prodlení ode dne následujícího po uplynutí lhůty šesti měsíců poté, kdy nárok na náhradu přiměřeného zadostiučinění uplatnil postupem podle § 14 zákona č. 82/1998 Sb.). Žalobce svůj nárok na náhradu nemajetkové újmy uplatnil u žalované dne 27. 11. 2012, šestiměsíční lhůta uplynula dne 27. 5. 2013, v prodlení tak je žalovaná od 28. 5. 2013. Lhůtu k plnění stanovil soud odlišně od § 160 odst. 1 o.s.ř. z důvodu nemožnosti rychlejšího provedení platby z technických důvodů (výrok I.).

Ve zbývající části, kterou se žalobce po žalované domáhal zaplacení náhrady nemajetkové újmy za nezákonné rozhodnutí ve výši 3,380.000,- Kč se 7,05 % úrokem z prodlení p.a. z této částky od 28. 5. 2013 do zaplacení, soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (výrok II.).

Druhým nárokem žalobce je nárok na zaplacení zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 59.000,- Kč, která mu měla vzniknout v důsledku nezákonného výkonu vazby v období od [REDACTED] do [REDACTED]. V daném případě byl žalobce obžaloby zproštěn, čímž mu vznikl nárok na náhradu nemajetkové újmy z titulu výkonu vazby dle § 9 odst. 1 a § 31a odst. 1, 2 zákona č. 82/1998 Sb., neboť judikatura dospěla k závěru, že ukáže-li se samotné trestní

stíhání jako nedůvodné, platí tento závěr pro všechny úkony a instituty, které se k trestnímu stíhání vázaly, včetně výkonu vazby (viz např. náleží Ústavního soudu ze dne 17. 6. 2008, sp. zn. II. ÚS 590/08), aniž by muselo být rozhodnutí o vzetí do vazby zrušeno nebo změněno pro nezákonnost ve smyslu § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb.

Soud se zabýval tím, zda je dostačujícím zadostiučiněním konstatování porušení práva nebo zda žalobci náleží zadostiučinění v penězích (§ 9 odst. 1, § 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb.). Při stanovení formy či výše zadostiučinění soud vychází především z povahy trestní věci, z celkové délky omezení osobní svobody a následků způsobených v osobnostní sféře žalobce (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. 5. 2012, sp. zn. 30Cdo 914/2011). Při hodnocení následků neoprávněného držení ve vazbě v osobní sféře poškozené osoby je nutno vycházet z toho, že samotné držení ve vazbě má z povahy věci negativní dopady do svobody pohybu či do práva na soukromí a že v tomto ohledu výkon vazby sám o sobě působí újmu na základních právech, svobodách a důstojnosti dotčené osoby. Dále působí stres, nejistotu, úzkost apod. Navíc je třeba přihlídnout k dalším individuálním okolnostem jednotlivého případu, jakými mohou být životní podmínky ve vazební věznici, možnost kontaktu poškozené osoby s rodinnými příslušníky a s okolím, s tím související porušení práva na rodinný život, atd. Popřípadě je třeba zabývat se též dopadem uvalení vazby do profesního života jedince, do jeho společenské pověsti a cti; v tomto ohledu může být popřípadě relevantní i skutečnost, že informace o zatčení a vzetí do vazby a za jakých okolností byla šířena (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 11. 1. 2012, sp. zn. 30Cdo 2357/2010).

Žalobce byl na osobní svobodě omezen 31 dní, což byla doba s ohledem na trestnou činnost, pro kterou byl stíhán, přiměřená. Žalobce byl trestně stíhán pro trestné činy zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) a nadřzování podle § 166 odst. 1 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, hrozil mu trest odnětí svobody v trvání 3 až 10 let. Povaha této trestné činnosti je obecně veřejností vnímána velmi negativně. Žalobce byl ve vazbě z důvodu uvedeného v § 67 písm. b) trestního řádu, kdy právě zejména koluzní vazba výrazně zasahuje do osobnostní sféry poškozeného (zprísněný režim návštěv a kontrola korespondence). Tyto skutečnosti vedly soud k závěru o tom, že vhodnou formou satisfakce za nezákonné omezení osobní svobody je peněžitá náhrada.

Soud má za to, že již samotným zatčením žalobce v brzkých ranních hodinách v neděli v jeho místě bydliště, kterému byla přítomna celá jeho rodina, způsobilo žalobci a jeho rodině nesmírný šok, kterému bylo možné předejít, alespoň ve vztahu k rodinným příslušníkům žalobce, pokud by byl žalobce zadržen na svém pracovišti. Soud má za prokázané, že pro žalobce [redacted] byly podmínky ve vazební věznici mnohem horší, než pro osobu, [redacted] Žalobce vypověděl, že z obavy o své zdraví téměř neopouštěl svou sklepní celu o velikosti 6 x 6 metrů, neboť každý den slyšel křik z oken věznice [redacted], nechtěl proto s vězni chodit na společnou vycházku. Žalobce se pravidelně stýkal s psychologem, čímž se trochu uklidnil, neboť byl neskutečně traumatizovaný.

Pro výše uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že přiměřeným zadostiučiněním za

nemajetkovou újmu, která žalobci vznikla výkonem vazby, je částka 62.000,- Kč, tj. 2.000,- Kč za 1 den vazby, když tato výše má oporu v judikatuře Nejvyššího soudu ČR (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 11. 1. 2012, sp. zn. 30Cdo 2357/2010), přičemž soud rozhodl o navýšení z toho důvodu, že žalobce [REDAKCE] musel čelit mnohem většímu tlaku od vězňů. Žalovaná žalobci již poskytla zadostiučinění ve výši 31.000,- Kč, soud tak uložil žalované povinnost zaplatit žalobci zbývajících 31.000,- Kč včetně požadovaného zákonného úroku z prodlení z této částky od 28. 5. 2013 do zaplacení (výrok I.).

Ve zbývajících části, kterou se žalobce po žalované domáhal zaplacení náhrady nemajetkové újmy za nezákonný výkon vazby ve výši 28.000,- Kč se 7,05 % úrokem z prodlení p.a. z této částky od 28. 5. 2013 do zaplacení, soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (výrok II.).

Třetím nárokem žalobce je nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 50.875,- Kč za nesprávný úřední postup. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda v posuzovaném řízení došlo k nesprávnému úřednímu postupu, konkrétně k porušení povinnosti vydat rozhodnutí nebo učinit úkon v přiměřené lhůtě (§ 13 odst. 1 věty třetí zákona č. 82/1998 Sb.). Pro soudní řízení není obecně stanovena žádná lhůta, kterou by bylo možné považovat za přiměřenou. Judikatura Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku (dále jen „ESLP“) za aspekty přiměřenosti lhůty považuje jednak zájem účastníka na rychlém vyřízení věci a jednak obecný zájem na řádném výkonu spravedlnosti. Přitom přihlíží ke složitosti věci, chování účastníků a státních orgánů a významu řízení pro účastníka. Tomu odpovídá i § 31a odst. 3 zákona č. 82/1998 Sb., dle kterého soud přihlíží při stanovení formy či výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k celkové délce řízení, složitosti řízení, jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, postupu orgánů veřejné moci během řízení a významu předmětu řízení pro poškozeného. Tato kritéria se pak použijí i na zjištění, zda byla délka řízení přiměřená (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. srpna 2012, sp. zn. 30Cdo 35/2012).

Trestní řízení bylo ve vztahu k žalobci zahájeno dne 11. 2. 2007, kdy bylo žalobci doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání, a pravomocně skončilo dne 26. 9. 2012, trvalo 5 let a 7 měsíců, což je doba s ohledem na dále rozvedené okolnosti případu nepřiměřeně dlouhá, čímž došlo k nesprávnému úřednímu postupu a tím k porušení práva žalobce na projednání věci v přiměřené lhůtě ve smyslu § 13 odst. 1 věty třetí zákona č. 82/1998 Sb., za které mu náleží právo na přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu (§ 31a odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb.), když porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě samo o sobě zakládá vyvratitelnou domněnku vzniku nemajetkové újmy, která nebyla žalovanou vyvrácena (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 23. září 2010, sp. zn. 30Cdo 958/2009).

Co se týká postupu orgánů veřejné moci, pak v přípravném řízení postupovaly orgány činné v trestním řízení velmi rychle, obžaloba byla podána po 10 měsících od zahájení trestního stíhání. Před soudem prvního stupně pak došlo k prodlevě 10 měsíců z toho důvodu, že věc žalobce a M [REDAKCE] D [REDAKCE] byla v dubnu 2008 vyloučena Krajským soudem v Brně k samostatnému projednání a postoupena věcně příslušnému Okresnímu soudu v Olomouci,

který nařídil jednání až na únor 2009. První rozsudek Okresního soudu v Olomouci ze dne 20. 4. 2010 byl odvolacím soudem zrušen s tím, že je nutno vypořádat se se všemi námitkami obžalovaných a že odůvodnění rozsudku je obsahově nedostatečné a nejasné. Pro tyto důvody, které měly vliv na délku řízení, dospěl soud k závěru, že pouhé konstatování porušení práva se nejeví dostatečným zadostiučiněním za nemajetkovou újmu, proto přistoupil k peněžité formě zadostiučinění (§ 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb.).

Za posuzované trestní řízení v délce trvání 5 let a 7 měsíců soud přiznal žalobci základní částku ve výši 68.750,- Kč, když vycházel z částky 15.000,- Kč za první dva roky (každé soudní řízení musí trvat určitou dobu), z částky 15.000,- Kč za každý další rok řízení a z částky 1.250,- Kč za každý další měsíc řízení (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 21. 6. 2011, sp. zn. 30Cdo 162/2010) a přihlédl k tomu, že délka řízení nebyla nijak extrémní.

Tuto základní částku soud snížil o 30 % z důvodu vyšší skutkové a právní složitosti věci. Zpočátku bylo trestní stíhání zahájeno proti [redacted] obviněným, část řízení týkající se žalobce a jeho kolegy M [redacted] D [redacted] byla následně v dubnu 2008 vyloučena k samostatnému projednání. V průběhu řízení byli vyslyšáni svědkové, byly prováděny listinné důkazy, fotografie, odposlechy a velmi nekvalitní videozáznamy, na nichž v podstatě stála celá obžaloba. Tyto důkazy musel soud hodnotit jednotlivě i ve vzájemné souvislosti, aby náležitě zjistil skutkový stav, který bylo poté nutné náležitě právně posoudit. Věc byla projednávána u třech soudů (u odvolacího soudu 2 x) a v přípravném řízení státním zastupitelstvím, konalo se 15 hlavních líčení.

Další důvody pro snížení, ale ani pro zvýšení základní částky soud neshledal. Žalobce se na délce řízení nijak nepodílel. Co se týká významu předmětu řízení pro žalobce, pak ten je obecně hodnocen jako zvýšený, když i Evropský soud pro lidská práva předmětný typ řízení řadí mezi řízení, kterým přisuzuje zvýšený význam pro účastníky, neboť trestní řízení je obecně pro každého obžalovaného velkou psychickou zátěží, má vliv na jeho rodinný i společenský život či pracovní uplatnění. V tomto případě však soud základní částku z důvodu zvýšeného významu řízení pro žalobce nezvyšoval, neboť tato skutečnost je zohledněna při posuzování nároku žalobce na náhradu nemajetkové újmy z titulu nezákonného rozhodnutí (jak je uvedeno dále), v opačném případě by docházelo ke dvojímu odškodnění téhož (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30Cdo 2813/2011).

Pro výše uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že přiměřeným zadostiučiněním za nemajetkovou újmu vzniklou žalobci nepřiměřenou délkou trestního řízení je 48.125,- Kč (68.750,- Kč – 30 %). Žalovaná stejnou částku žalobci již před podáním žaloby uhradila, proto soud žalobu v té části, kterou se žalobce po žalované domáhal zaplacení 50.875,- Kč se 7,05 % úrokem z prodlení p.a. z této částky od 28. 5. 2013 do zaplacení, soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (výrok II.).

Čtvrtým nárokem žalobce je nárok na náhradu škody ve výši 2,011.567,- Kč spočívající v ušlém zisku žalobce v období od [redacted] do [redacted]. Vzhledem k tomu, že byla prokázána existence nezákonného rozhodnutí, kterým je usnesení o zahájení trestního stíhání

žalobce ze dne 9. 2. 2007, zabýval se soud tím, zda mezi tvrzenou škodou a nezákonným rozhodnutím je příčinná souvislost, popřípadě zda a v jaké míře se žalobce na vzniku škody sám podílel. V řízení bylo prokázáno, že rozhodnutím [redacted] ze dne [redacted], číslo: [redacted] byl žalobce propuštěn [redacted] a to v souvislosti s podezřením, že se dopustil trestného činu zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a nadřezování podle § 166 odst. 1 trestního zákoníku. K propuštění žalobce [redacted] tak nepochybně došlo v příčinné souvislosti s nezákonným rozhodnutím.

Podle § 441 zákona č. 40/1964 Sb. byla-li škoda způsobena také zaviněním poškozeného, nese škodu poměrně; byla-li škoda způsobena výlučně jeho zaviněním, nese ji sám. Proti citovanému rozhodnutí [redacted] bylo možné podat odvolání, které žalobce nepodal s odůvodněním, že byl v té době ve vazbě, byl na tom psychicky špatně, že nebyl schopen vůbec něco sepsat. Toto tvrzení žalobce považuje soud za účelové, neboť žalobce byl již od samého počátku trestního stíhání zastoupen advokátem, jeho prostřednictvím podal stížnost proti usnesení o zahájení trestního stíhání, přičemž v té době byl též ve vazbě. Ospravedlnitelným důvodem pak ani není to, že na tom byl žalobce psychicky špatně, neboť jako [redacted] byl nucen unést více psychické zátěže a jistě mohl podat i blanketní odvolání, které mohl odůvodnit až později. Není též důležité, jak by bylo o jeho odvolání rozhodnuto (žalobce argumentoval tím, že spoluobviněný M. [redacted] D. [redacted] odvolání podal, ale bylo zamítnuto), neboť žalobce se mohl bránit proti neoprávněnému propuštění [redacted] po vyčerpání všech opravných prostředků též soudní cestou (§ 196 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb.). Po zproštění obžaloby by bylo zcela jistě rozhodnutí [redacted] zrušeno a [redacted] poměr žalobce by trval se všemi nároky (§ 44 zákona č. 361/2003 Sb.), tedy i s nárokem na doplacení ušlé mzdy.

Vzhledem k tomu, že si žalobce vznik škody spočívající v ušlém výdělku zavinil výlučně svou nečinností, čímž porušil obecnou prevenční povinnost dle § 415 zákona č. 40/1964 Sb., soud žalobu v té části, kterou se žalobce po žalované domáhal zaplacení 2,011.567,- Kč se 7,05 % úrokem z prodlení p.a. z této částky od 28. 5. 2013 do zaplacení, jako nedůvodnou zamítl (výrok II.).

Podle § 148 odst. 1 o.s.ř. stát má podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. V tomto řízení přiznal soud svědecké svědkovi Mgr. J. [redacted] H. [redacted] ve výši 3.278,34 Kč. Tyto náklady uložil soud zaplatit převážně neúspěšnému žalobci, u kterého neshledal předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, na účet Obvodního soudu pro Prahu 2 ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku podle § 160 odst. 1 o.s.ř. (výrok III.).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1, 3, § 146 odst. 2 věty první o.s.ř. a § 151 odst. 1 o.s.ř., podle něhož účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přiznává soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. V souzeném případě byla téměř zcela úspěšná žalovaná (žalobce byl úspěšný ve dvou nárocích na náhradu nemajetkové újmy za nezákonné rozhodnutí o

zahájení trestního stíhání a za nezákonnou vazbu v tarifní hodnotě 2 x 50.000,- Kč, tj. ve 4 % z celkové tarifní hodnoty 2,755.540,- Kč – 50.000,- Kč náhrada nemajetkové újmy za nepřiměřenou délku řízení a 2,605.540,- Kč náhrada ušlého výdělku), proti které byla žaloba v převážném rozsahu zamítnuta, proto jí soud přiznal náhradu nákladů řízení ve výši 2.700,- Kč sestávající z 9 režijních paušálů po 300,- Kč dle § 151 odst. 3 o.s.ř., a to za písemné vyjádření k žalobě, za 4 přípravy účasti na jednání a za účast na jednání před soudem dne 21. 7. 2015, 3. 11. 2015, 12. 4. 2016 a 18. 10. 2016, vše podle § 1 odst. 2, odst. 3 písm. a), b), c) vyhl. č. 254/2015 Sb. Jejich zaplacení uložil soud neúspěšnému žalobci ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku podle § 160 odst. 1 o.s.ř. (výrok IV.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů ode dne jeho doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (exekuci).

V Praze dne 18. října 2016

Mgr. Markéta Jirásková, v. r.
soudkyně

Za správnost vyhotovení:
Martina Bělohávková
v. z. Holková, DiS.

